ते ग्रव्य॰तम-वा॰डे | श्लावेत्यवे तिका॰। श्री व्याः तैन प्रव्दे हण्यान् तेगा स्ती तिज - प्रंमि व जस्य गः। ज्यपिद्ध देवताभेदे । 'भादं दिद्ध दवकां दलमू लेक्ट दं वस्ते सो गां दं द्वास्थाम्" यजु॰ १५ । १। 'दिगां देवतां जादाद्योऽप्रसिद्धा देवाः खादि-त्यादयः प्रसिद्धाः देवाः" वेददीपः। [ब्यतेजीत् । तितेज । तेज निज्ञाने पालने च स्वा॰ पर॰ सक॰ सेट् । तेजति तेज: प्रस्त न॰ तेजसे फलसस्य तेजः फलति - फल खाच् वा । (तेजवन्त) द्वाभेदे "तेजः फलः कटुस्तीच्याः सुगन्धिदीं-पनी मतः । यातक्षे भाविष्ठस्य बान्दावाकरः स्त्रते

तेजन पु॰ तेजयित प्रस्तमिन वा तिज-णिच्-त्यु। १वंधे रेमुझे च यमरः मंजायां कत्। श्यराक्षित्रे तृष्ये, करणे त्युट्। डोप्। ४ भूवायां, ५ क्वोतिश्वास्त्राञ्च स्त्रो डीप्। राजनिः। ६ प्रस्ते स्वसरः।

तेजल पु॰ तिज—करणे कनच्। किपञ्जनपिकाण राजनि॰।
तिजस्त त॰ तिज—भागे करणादौ ध्यसन्। १दीप्तौ २ प्रभावे
१ पराक्रमे ४ रेतिस च मेदि॰। ए दे इजकान्तौ ६ नवनीते
७ वक्नौ च हेमच॰। दस्ववर्षो ६ मळानि १ ॰ पित्ते च
राजनि॰। सा॰द० उत्तो सालिको ध्यक्षियापमानादेरसहनक्षे ११ नायकगुणभेदे यथा

"योभा विनासो साध्य द्वास्थीय सेय तेजसी। लित तेदाय मिला से सलाः पौर्षा गुषाः दिल्य हिग्र भिला तेदाय मिला से प्रयुक्त स्य परेष यत्। प्राणाला वेदण सहनं तत्तेजः ससुदा हुतम् "सा॰द॰ बित्त स्या १२ सारे "रसादीनां गुक्तालानां धातूनां यत्परं तेजसत् खल्लो- जस्तदेव बबित खु खुते" सुद्य ११ प्राण तेजसत् खल्लो- जस्तदेव बबित खु खुते" सुद्य ११ प्राण तेजसत् खल्लो- जस्तदेव बबित खु खुते" सुद्य ११ प्राण तेजसत् । १६ व्यपति हताजले । १० चैतन्यात्म के ज्योतिष्य । १६ व्यपति हताजले । १० चैतन्यात्म के ज्योतिष्य । १६ सत्त गुष्य विकारः प्रकाशकोदलः मार्यविषयः । यथा ह भोजराजः "तेजोनिस गंजः नार्विषयः । यथा ह भोजराजः । क्रोधस्तम दित ज्ञेया-

भयो स्थितञ्चीत । यदा इस एव ''धारासु यो जिता-नाञ्च निसर्गात् परेषां विना । व्यविकञ्चनिवाभाति तत् तेजः सततो त्यतम्। कत्रापादादिवातैर्यत् साध्यसात् स्मुरितन्तु तदिति'। शब्दसार्थतन्त्रात् सिहत्।द्रूपतन्ता-लाइत्पच यद्सर्भद्धपगुचे २१तृतीये महाभूते । यथा ''तृतीयं च्योतिरित्याद्धयच्यात्मसच्यते। अधिभृतं तती-ह्यं स्त्रर्थं सत्राधिदैवतम्" भा बाय । जन्मसर्भवत्ते जः। "तर्दिविधम् । नित्यमनित्यञ्च । नित्यं परमाण्ड्पम् । स्तित्वं कार्यं रूपम् । पुनिस्तिविधम् । शरीरेन्द्रियविष-यभेदात्। शरीरमादिलाकोके । इन्द्रियं रूपया इकं चनः क्रण्तारायवर्त्ति विषयवत्वविधः। भौमदिव्यौदव्यौकरजभे-दात्। भौमं वच्च्यादिकम्। खिवन्वनं दिव्यं विदा-दादि। भुक्तान्नस परिचामहेतरौदर्यम्। साकरजं सुवर्षादि" तर्कसंयहः "स्पर्ध उषास्तेजस्सु साहृपं गुक्तभाखरम् । नैमित्तिकं द्रवत्नु निखतादि च पूर्व-वत्। इन्द्रियं नयनं विद्यस्योदिर्विषयोगतः" इति

उपचारात् २२तेजखिनि च। "तीचि तेजांबि नोक्किष्ट चालभेत कदाचन" "चान गां ब्राह्मण चैव" भा• खातु•५०१७ ह्वो॰। खपरप्रकाशकं तेजः चन्वकार्विरोधि तत्त्वचयन् गुक्तमास्वरद्यसमानाधि-करणद्व्यत्वयायजातिमन्त्रम्। तेजसो गुणादिक-मन्निगळ् १८ ए॰ इख्रम्। ''सामानाधिकरच्या' इ तेजिसिमिरयोः कृतः"माघः । भुक्ततेज्ञसः कार्यञ्च का॰ छ॰ दर्शितं "तेजोऽगितं हो धा विधीयते तस्य यः स्यविष्ठो धातुस्तद्स्य भवति यो मध्यमं सं मच्जा यो-ऽियष्टः सा वाक्। "अञ्चमयं हि सौस्य ! मन खापोमयः प्रायाक्ती जीमयी वार्गित च" तेजीभृतञ्च वायुकार्य-मपां कारणञ्च । यथोक्तं ''अद्भिः सौस्य ! शुक्तेन तेजो-मुजमन्त्रिक का॰ श्रुतिः २३रजोगुचे तैजनशब्दे दस्यम तेंजसा निह तः खण तेजोजन्ये विश तेजसं + खस्ययें विनि । तेजस्तिन् मत्यु मस्य वः तेजस्तत् । तेजाविशिष्टे ति॰ स्तियां सर्वत डीप्। तैनसी तेनस्तिनी तेन-खती। २४ वीखें च | (द्रव्ये स्तियां डीप । तिजस्तर ति॰ तेजः करोति क- इंतादी ट। तेजो हेती तेजस्य ति • तेजिष चाधु यत्। तेजःसाधने "यावाधिन्द्रा-वर्षा रहसा रहसा तेजसा तमः 'तै॰स॰२।१।११। तेजस्तत् ति तेजर+ अस्यर्वे मत्रप् मस्य वः। तेजोयुक्ते